

ספור ב'

בקר אחד בחפשת הקיץ יצאו חברים עם כלבם עז לעבר ברכות הדגים שמחוץ למושב. עז היה כלב ידידותי מאוד, וכל הילדים אהבו אותו. עז היה מצטרף לחבורת הילדים לכל טיול שיצאו. הפעם היה חשוב לקחת את עז, מכיון שהמטרה היתה לגרש את השקנאים הנוחתים על ברכות הדגים ופשוט מחסלים אותם. כשהתקרבו לברכות הדגים, החל עז לרוץ ולנבח מסביב ועשה הרבה רעש. חלק קטן מהשקנאים נבהלו ועפו להם.

לאחר זמן מה נשמעה יריה באויר. כל השקנאים נבהלו, התרוממו מעל המים ועפו להם. כך נצלו הדגים באותו יום מטורף השקנאים. פתאום שאל רועי: "והיכן עז?" כלם הסתכלו מסביב, ועז לא היה שם. התפצלו לארבע קבוצות ופנו לכוונים שונים כדי למצא את עז כלבם האהוב. אחת הקבוצות שיצאה לכוון מעופם של השקנאים, מצאה את עז רץ ונובח אחרי השקנאים העפים מהמקום.

קבוצת הילדים החלה לרוץ אחרי עז כדי להחזירו, אולם הוא המשיך לרוץ עד שנעלם. חזרו הילדים למושב עצובים. "אל תדאגו, אמרו ההורים, עז יחזור." "איה ידע את הדרך?" שאלו הילדים. "כלבים חוזרים לבתיהם ברוב המקרים, הוסיף ואמר אבא של רז. "אולי הם באמת יודעים?" חשב רז. ביום השלישי הגיעו הילדים למגרש המשחקים, ומי קפץ לעברם, אתם חושבים? נחשתם נכון. היה זה עז. שאלו אותו הילדים הרבה שאלות, אבל הוא רק כשכש בזנבו.